

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_08_MAXMILIEN_ROBESPIERRE		
Název materiálu:	Maxmilien Robespierre		
Předmět:	dějepis	Ročník:	8.
Časová dotace:	45 min	Datum ověření:	12. 3. 2012
Jméno autora:	Mgr. Martina Šlapalová		
Klíčová slova:	<i>Francouzská revoluce, Robespierre, gilotina</i>		
Výchovné a vzdělávací cíle:	seznámení se s průběhem francouzské revoluce vyhledávání informací v textu		
Rozvíjené klíčové kompetence:	K učení občanská		
Anotace, metodický list:	<p>Příprava na vyučovací hodinu rozvíjející čtenářskou gramotnost s využitím schématu E-U-R.</p> <p>Žáci samostatně čtou zadaný text . Která část textu vás nejvíce zaujala a proč?</p> <p>Žáci vypisují z textu informace, které se týkají Robespierrova myšlení a jednání, na jejich základě popíší Robespierrovu povahu, jaké měl vlastnosti. Můžete ho srovnat s některými současnými politiky? Co má s nimi společného, v čem se odlišuje? Jak by měl podle vás vypadat ideální politik?</p> <p>Společně diskutujeme nad odpověďmi.</p>		
Použité zdroje:	Maximilien Robespierre. Wikipedie: Otevřená encyklopedie [online]. [cit. 2012-03-11]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Maximilien_Robespierre		

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Maximilien Robespierre ([6. května 1758, Arras](#) – [28. července 1794, Paříž](#)) byl francouzský [advokát](#), poslanec Národního shromáždění, významný [jakobín](#) a představitel jakobínského revolučního [teroru](#)..

Maximilien Robespierre, celým jménem Maximilien François Marie Isidore de Robespierre, byl synem významného právníka Maximiliena Barthélémy Françoise de Robespierre a jeho manželky Jacqueline Marguerite Carraultové, dcery sládka. Když mu bylo šest let, jeho matka zemřela při porodu a otec poté opustil rodinu. Děti zanechal v péči příbuzných z matčiny strany.

Po ukončení studií v roce [1781](#) se stal Robespierre úspěšným právníkem v rodném Arrasu. Při své práci často zastupoval chudé, což mu přineslo oblibu. Roku [1789](#) byl teprve třicetiletý Robespierre zvolen poslancem generálních stavů za „třetí stav“ v provincii [Artois](#). Pařížští hejskové si vybrali Robespierre za terč svých posměšků. Všechno jim bylo směšné na tomto poslanci za město Arras – staromódní olivově zelený frak, maloměstské chování, nadneseně bombastický sloh předem připravených projevů. Brzy si však mezi Pařížany získal úctu a pozornost.

Robespierre byl jedním z hlavních autorů [Deklarace práv člověka a občana](#). Stal se vedoucím činitelem klubu jakobínů ([1790](#)) a pařížské městské rady ([1792](#)) která byla samostatnou revoluční jednotkou, vládoucí v [Paříži](#). I přes politický vzestup se na jeho způsobu života nic nezměnilo. Bydlel jako dříve v jediné místnosti v dřevěném přístavku domu truhláře Maurice Duplaye v ulici Saint-Honoré a věrný svým principům zůstal stejně chudý, jako v době, kdy byl ještě neznámý.

V roce [1793](#) se Robespierre stal vůdčí postavou Výboru veřejného blaha a získal si velkou popularitu mezi lidem jako nekompromisní stoupenec revolučního teroru. V čele Výboru rozpoutal hrůzovládu, která zahrnovala mj. masové vraždění politických oponentů. Robespierre se obrátil také proti svým bývalým nejbližším spolupracovníkům [Georgu Dantonovi](#) a [Jacques-René Hébertovi](#).

Nakonec se však jím rozpoutaný teror obrátil i proti samému Robespierrovi – poté, co ztratil podporu veřejnosti byl po thermidorském převratu v jakobínských straně 27. července roku [1794](#) zatčen a o den později spolu se svými stoupenci a bratrem Augustinem popraven [gilotinou](#) na pařížském náměstí Revoluce.

„V okamžiku, kdy Robespierre v radniční budově podepisuje provolání, vtrhnou do místnosti nepřátelé. Jakýsi četník vypálí po Robespierrovi z bambitky a ustřelí mu dolní čelist. Následující den, 10. thermidoru, je dvaadvacet robespierrovců přivázáno k žebřinám káry. 11. thermidoru jich pojedou dalších sedmdesát. Vydávají se stejnou cestou, jako stovky před nimi a stovky po nich. Cesta ulicí Saint-Honoré k náměstí Revoluce je nekonečná. Robespierre má tvář ovázanou bílým šátkem, nasáklým krví. Poprvé a naposled ho svět může spatřit bez paruky a bez pudru. Je dosud mladý: třicet pět let a dva měsíce. Náměstí Revoluce se černá tisícíhlavými davy. Uprostřed na vysokém lešení se v slunci blýská nůž gilotiny. Robespierre přijde na řadu poslední. Katův pacholek mu strhne krvavý obvaz. Robespierre zařve bolestí. Za okamžik ho připevní k prknu. Nůž gilotiny sjede jako blesk.“